

ώρα ανάβουν τή φωτιά τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς καί χαίρονται παρόμοια τό θέαμα καί τό συμβολισμό τῆς...

Κοντά στούς ἀπλοῦς ἀνθρώπους καί στά παιδιά, πού θ' ἀνάψουν αὔριο, δειλά ἴσως στίς γειτονιές τῆς Πρωτεύουσας, τίς φωτιές τοῦ Ἁι-Γιάννη, τί καλά θά εἶναι νά σταθεῦμε κι ἐμεῖς, μέ κάποια παραδοσιακή συμμετοχή, καί νά πηδήσουμε «γιά τό καλό τοῦ χρόνου» ἤ νά βοηθήσουμε τά μικροπαῖδια νά πηδήσουν τή φωτιά, ἀνταλλάσσοντας εὐχές, ἀκόμα κι ἂν περνᾶμε ἀπό παράμερα μέ τήν «κούρσα» μας. Καί τώρα, πού ὅσο πάει σβήνεται στίς πολιτεῖες τό ἔθιμο, τό νά ὀργανώνουν οἱ Δῆμοι μας μιά φροντισμένη «Γιορτή τῆς Φωτιάς» στίς πλατεῖες τους, μέ μουσική καί χορό τῆς νεολαίας δόλογυρα, θά ἦταν μιά πρωτοβουλία χαρούμενα καί παραδοσιακά κληρονομημένα καί ὄχι αὐτοσχέδια, μέ ἀθλητικές ἤ πολιτικές ἀφορμές.

Ἵπάρχουν περιπτώσεις, πού κατηγοροῦνται τά ἔθιμα ὡς ἐπικίνδυνα. Βέβαια οἱ «φωτιές» ἔχουν τούς κινδύνους των. Ὅλα ὁμως προλαβαίνονται μέ τήν προσοχή καί τή φροντίδα, καί ποτέ μέ τήν κατάργηση. Στά χωράφια, ἀλλά καί στίς γειτονιές τῶν πολιτειῶν τῆς Εὐρώπης, ὅπου ζεῖ τό ἔθιμο, κανεῖς δέν ἐμποδίζει τούς ἀνθρώπους νά χαρῶν τήν παράδοσή του. Ἀντίθετα, τούς βοηθοῦν νά τό θυμηθοῦν καί νά τό γιορτάσουν καλύτερα. Στή Γαλλία, τή μεγάλη φωτιά τοῦ Ἁι-Γιάννη, στήν κεντρική πλατεία τοῦ Bourg-la-Reine τήν ἀναβε κάθε χρόνο, ὡς τό 1957 πού πέθανε, ὁ γηραιός λαογράφος Arnold Van Gennep. Καί στή Σουηδία ὀργανώνουν ἐπίτηδες γιορτές, γιά νά ἐξάρουν τό ἔθιμο αὐτό, πού τό κρατοῦν σάν ξεκίνημα τῆς καλοκαιρινῆς χαρᾶς τους.

Ἡ ἀνάγκη γιά τή διατήρηση τῶν «ἐθνικῶν» ἐθίμων ἐπιβάλλει ὀλοένα καί περισσότερες ὑποχρεώσεις στούς ἀστούς, νά τά φροντίζουν καί νά δίνουν τήν ἐνθάρρυνση τῆς ἀγάπης τους πρός τή
λ α ῖ κ ἡ μας παράδοσῃ...